



רע"פ 7967/21 - משה מירון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7967/21

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

משה מירון

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 64744-06-21 מיום 8.10.2021 שניתן על ידי כב' השופט העמית י' צלקובניק

בשם המבקש:

עו"ד דוד גולן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 64744-06-21 מיום 8.10.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטות בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטט' פרי) בהמ"ש 9428-04-21 מיום 9.5.2021 ו-20.6.2021.

רקע והליכים קודמים

1. כנגד המבקש נרשם דו"ח תעבורה בגין עבירת מהירות שבוצעה ביום 17.9.2020 (להלן: הדו"ח). הדו"ח הופק על בסיס צילומי מצלמת א'3 (להלן: מכשיר המדידה), ונשלח למבקש ביום 23.9.2020. במסגרת הדו"ח צוין כי על המבקש לשלם את הקנס עד ליום 19.2.2021, זולת אם יודיע עד מועד זה כי ברצונו להישפט.



2. ביום 25.4.2021, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה להארכת מועד להישפט. בבקשה זו נטען, כי מכשיר המדידה במקום ביצוע העבירה המיוחסת למבקש אינו תקין, וכי פורסם שכל הדו"חות שניתנו לנהגים בקטע כביש זה בוטלו בתקופת הקורונה. כן טען המבקש כי ברכב נהגה בתו, ולשם כך צירף תצהיר מטעמה. המשיבה התנגדה לבקשה, בהינתן שהדו"ח נשלח למבקש כדין, ונוכח הקביעה בפסיקה לפיה השימוש במכשיר המדידה אינו מוכר כעילה להארכת מועד להישפט.
3. ביום 9.5.2021, דחה בית משפט השלום את הבקשה להארכת מועד להישפט. זאת, משזו הוגשה ללא תצהיר מטעם המבקש; משלא נמצא כל טעם המצדיק את אי הגשת הבקשה להישפט במועד או נימוקים מיוחדים המצדיקים את קבלתה; ומשלא נגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מהשימוש במכשיר המדידה. אשר לתצהיר שצורף מטעם בתו של המבקש, קבע בית המשפט כי הוא דל בפרטים וכי לא צורפו מסמכים להוכחת האמור בו. ביום 20.6.2021, דחה בית המשפט בקשה לעיון חוזר בבקשה להארכת מועד להישפט. לבקשה זו צירף המבקש כתבה עיתונאית שעניינה בתלונות על דו"חות שנרשמו במקום ביצוע העבירה המיוחסת לו (להלן: הכתבה).
4. ערעור שהגיש המבקש לבית משפט קמא נדחה אף הוא, מן הטעמים עליהם עמד בית משפט השלום. כן הוסיף בית משפט קמא, כי מהכתבה האמורה עולה שהתלונות מופנות ביחס למיקום הצבת מכשיר המדידה ולא ביחס להפעלתו. כן ציין בית המשפט, על בסיס פסיקה שהציגה לפניו המשיבה (עפ"ת 40365-02-21), כי ביטול הדו"חות לא נבע מפגמים הקשורים במכשיר המדידה, אלא מנכונותה של המשטרה להתריע על הצבתו. זאת, לתקופה של 3 חודשים, שנגמרה לפני מועד ביצוע העבירה שבמוקד הליך זה.
5. המבקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי. בבקשתו, שב המבקש על טענותיו לעניין נהיגת בתו ברכב, וכן הוסיף כי נימוקי דחיית הערעור חוטאים לעובדות. עוד טוען המבקש כי הדברים מקבלים משנה תוקף, בשם לב שבקשה זוהה שהגיש, בגין עבירה שבוצעה ימים ספורים לפני העבירה נושא ההליך דנן, התקבלה בהליך שם בהסכמת התביעה (המ"ש 9392-04-21; להלן: ההליך הנוסף).
- דיון והכרעה
6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.
7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם עולה שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 7928/21 ג'ינו נ' מדינת ישראל (21.11.2021)). עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים חריגים אלה. בקשתו אינה מעלה כל שאלה עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, ודי בזאת כדי לדחותה.
8. למעלה מן הצורך, סבורני כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. משנקבע כי המבקש חרג ממסגרת הזמנים המוקנית לו לצורך הגשת בקשה להארכת מועד להישפט, ומשלא הוצגו כל נימוקים מיוחדים המצדיקים את קבלת בקשתו, הרי שבדין זו נדחתה (רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל (10.5.2018)). נוכח האמור, הרי שאין צורך להכריע בטענתו של המבקש ביחס להליך הנוסף, בו בלאו הכי ניתנה הסכמת התביעה לפנים משורת הדין.



9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח בכסלו התשפ"ב (22.11.2021).

ש ו פ ט
